

De Geus

heel belangrijk, omdat dergelijke regels er uiteindelijk voor zorgen dat kinderopvang veel duurder wordt. De minister heeft zojuist echter wel gesproken over verscherping van de regels. Wat verstaat hij daaronder? Betekent dit dat de brancheorganisaties de regels die op dit moment gelden, beter zullen toepassen? Ik vrees dat de minister zijn ideeën laat gaan over nieuwe interpretaties. Dat mag niet het geval zijn, want dat zal tot gevolg hebben dat kinderopvang voor veel ouders in dit land heel duur wordt.

Minister De Geus: Ik moet een onderscheid maken tussen twee punten. Het is de verantwoordelijkheid van de kindercentra om de kwaliteit op te voeren en op het gewenste niveau te brengen. Dat gebeurt binnen de ruimte die zij zelf hebben om de kwaliteit van de kinderopvang op te schroeven. Ik zal hen daarop aanspreken. Dan zou ik het als brancheorganisaties op orde willen hebben.

Het tweede punt is handhaving en toezicht. Die taken liggen, zoals bekend en zoals wij in het debat hebben gewisseld, bij de GGD. Bij de GGD gaat het niet om nieuwe regels, maar wel om de vormgeving van het toezicht en de handhaving door de GGD. Als interpretatie daarbij kan helpen, zullen wij dat ook doen, maar het gaat niet om nieuwe regels.

Mevrouw Örgü (VVD): Kunt u daar dan een concreet voorbeeld van geven?

Minister De Geus: Dat kan niet en dat hoeft nu ook niet. Ik zou natuurlijk kunnen verwijzen naar het onderzoek dat ik u heb aangeboden en ik zou daar doorheen kunnen lopen, maar dan zou ik mij begeven op een expertiseterrein dat niet tot mijn politieke expertise behoort. Voor de minister van SZW gaat het erom dat het systeem van de bestaande regels, de handhaving daarvan en het toezicht daarop gewaarborgd zijn.

Mevrouw Koşer Kaya (D66): De D66-fractie heeft om twee redenen tegen de Wet kinderopvang gestemd. Ten eerste omdat met die wet de kwaliteitsslag niet zou kunnen worden gemaakt en ten tweede vanwege de betaalbaarheid. Ik heb u hierover herhaaldelijk aangesproken. U hebt steeds gezegd dat er een

evaluatie moet komen. Er is nu een onderzoek. De conclusies zijn helder en voor mij niet verbazingwekkend, want de D66-fractie heeft dit al herhaaldelijk aangegeven. Nu wil ik dat u eens een keer doorpakt en dat er een keertje geprofessionaliseerd wordt. De kinderopvang bevindt zich nog steeds in de Middeleeuwen en het wordt tijd dat wij voor-, tussen- en naschoolse opvang aanpakken. Ik hoor u alleen maar zeggen dat de ouders er blij mee zijn en dat de urgentie dus niet zo hoog is. Ik wil dat u nu aangeeft wat u naar aanleiding van die onderzoeken doet. Als u dat niet kunt, kan ik u vertellen wat u moet doen. Ik wil u daarover met alle plezier morgen een notitie overhandigen.

Minister De Geus: Gelukkig zijn de Middeleeuwen voorbij, ook voor de kinderopvang. Gelukkig is er kinderopvang en gelukkig geven de ouders een 8-, dus een behoorlijk hoog cijfer, voor de kwaliteit van de kinderopvang. Dat is geen gebrek aan urgentie, maar een feit dat uit onderzoeken blijkt. Tegelijkertijd is het waar dat wij met u hebben gedebatteerd en dat u tegen de wet hebt gestemd. Ik begrijp uw belang, maar u kunt niet zeggen dat ik de urgentie van de kwaliteit van de kinderopvang niet heb opgepakt. In mijn reactie van gisteren op het onderzoek en ook in mijn reactie hier is duidelijk dat ik de kwaliteit van de kinderopvang serieus neem. Ik heb daarbij de actiepunten genoemd. U mag het mij niet kwalijk nemen dat het niet direct mijn eerste reflex is om de wet te gaan wijzigen. Wij hebben een goede wet. Het komt nu aan op het naleven van de regels door de rol van de GGD en de kindercentra zelf en door in nader onderzoek te bekijken wat de oorzaken zijn.

Mevrouw Stuurman (PvdA): Ik heb het verhaal aangehoord. Er zijn heel veel vragen gesteld, ook over het toezicht. U geeft aan dat u het toezicht wilt verscherpen. U hoeft mij niet direct te antwoorden, maar u hebt toegezegd dat u ons een brief gaat sturen. Ik wil heel graag dat u daarin ingaat op de verschillen in het regionale toezicht en de beperkingen daarin. Het moet immers iets uniforms zijn waaruit goed moet blijken dat het toezicht op een bepaalde verantwoordelijke manier plaatsvindt. U wilt het toezicht

verscherpen, maar dan moet wel duidelijk zijn hoe u die verscherping wilt aanbrengen.

Minister De Geus: Mevrouw Stuurman zei al dat dit geen vraag was waarop zij nu antwoord wil krijgen. In antwoord op de vraag van de vertegenwoordigster van de LPF-fractie heb ik aangegeven dat ik haar punt een aangelegen punt vind voor het overleg met de GGD. Dat zeg ik ook op dit punt toe.

Mevrouw Van Gent (GroenLinks): De fractie van D66 sprak zojuist heldere taal: zij is datgene wat met de kinderopvang gebeurt, gewoon spuugzat. GroenLinks roept dat al jaren. U trekt nu 200 mln. uit voor de kinderopvang. Zou het niet verstandiger zijn om dat geld te besteden aan het verbeteren van de kwaliteit van de tussenschoolse en buitenschoolse opvang en dat u nou eindelijk de werkgevers, die nog steeds niet willen meebetalen, bij de lurven pakt? Dat kan u 400 mln. opleveren. Dan bent u volgende week de held van de week, omdat u het met de kinderopvang geweldig hebt geregeld. Op deze sukkelige manier zorgen wij er natuurlijk niet voor dat vrouwen meer gaan participeren op de arbeidsmarkt. Dat zou de minister van emancipatie en kinderopvang toch moeten aanspreken.

Minister De Geus: Uw vraag is of ik de consistente beleidslijn die de fractie van GroenLinks vorig jaar heeft vertolkt deel. Het antwoord op die vraag is "nee". Ik verwijs u daarvoor naar de debatten die wij daar vorig jaar over hebben gevoerd.

Vragen van het lid Kant aan de minister van Economische Zaken over de uitspraken van de minister dat de extra aardgasbaten niet "teruggesluisd worden naar de burger" en dat "de koopkrachteffecten aan het eind van het jaar zullen worden bekeken".

□

Mevrouw Kant (SP): Voorzitter. De stijgende olieprijs werken hard door in de portemonnee van de burger, zowel door de stijgende energierekening als door de benzineprijzen. De portemonnee van de burger wordt hierdoor leger, maar

Kant

die van de overheid wordt voller. Dat komt doordat de gasprijs is gekoppeld aan de olieprijs. De overheidsinkomsten zullen dus toenemen door de stijgende aardgasprijzen. De geschatte extra inkomsten zijn 1,5 mld. op dit moment. Ik heb zondag deze minister horen zeggen dat hij de hogere energierekening van de burgers niet gaat compenseren. Ik heb hem ook horen zeggen dat wij aan het eind van het jaar wel zien hoe het allemaal uitpakt, maar dan is het te laat. Dan hebben de mensen die hoge energierekening al op de deurmat gekregen. Het is toch alleszins redelijk om het extra geld dat binnenkomt bij de overheid in te zetten ter compensatie van de hoge energierekening van de burger. Er bestaat nu al een soort vrijstelling, een korting op de energierekening, die heffingskorting wordt genoemd. Die kan de minister gewoon verhogen en daarmee komt hij de mensen tegemoet. Waarom is hij niet bereid dit te doen?

□

Minister **Brinkhorst**: Voorzitter. Ik dank de geachte afgevaardigde voor haar vragen. Het komt er in feite op neer dat de overheid een stijgende olieprijs meteen moet compenseren. Dat is het soort beleid dat wij in de jaren zeventig hebben gevoerd. Toen zijn de aardgasopbrengsten van de overheid niet ingezet om de structuur van de economie te versterken, maar om kortetermijneffecten te compenseren. Dat heeft geleid tot een geweldige verhoging van de inflatie en niet tot een versterking van de economie.

Ik heb daar in navolging van de premier die daar vrijdag vragen over had gezegd dat het kabinet de totale koopkrachteffecten van de loonkosten, de inflatie en de energieprijzen aan het eind van het jaar zal bezien. Het Centraal Planbureau zal in november/december met een nieuwe berekening komen en aan de hand daarvan zullen wij de situatie bekijken. Voor het jaar 2005 is uitgegaan van een zodanige dollar-olieverhouding dat de koopkrachteffecten die worden aangekondigd in de Miljoenennota tijdens prinsjesdag zijn gedekt. Dat is de reden dat ik die uitspraak heb gedaan.

Het is een misverstand om te denken dat de overheid alleen maar

rijker wordt van de aardgasbaten. Dat is één kant van de medaille. Er is afgesproken dat de extra aardgasbaten voor een deel in het FES, het Fonds Economische Structuurversterking, gaan. Hogere olieprijs leiden ook tot lagere economische groei. Dat heeft effecten voor de bedrijven en de burgers, maar uiteindelijk leidt dat ook tot lagere inkomsten voor de overheid. Precies dat effect was zo negatief in de jaren zeventig en dit kabinet is niet voornemens om dat te herhalen. Ik heb mijn les geleerd.

Mevrouw **Kant** (SP): Voorzitter. Ik moet eerlijk zeggen dat ik de minister amper heb kunnen verstaan, maar ik denk dat ik wel begrepen heb wat zijn antwoord was. Hij zegt dat mijn suggestie zou zijn om meteen geld terug te sluisen naar de burger als de prijzen op de energierekening stijgen. Dit is niet meteen. De prijzen stijgen al een langere periode. Het gaat mij er niet om het automatisme erin te brengen. Nu de energierekeningen zo hoog worden dat ze onbetaalbaar worden, wil ik de mensen tegemoetkomen. Mensen moeten die rekening wel kunnen betalen en dat wordt heel moeilijk voor een deel van de mensen. Ik herhaal dan ook mijn vraag: waarom sluis de minister de stijging van de energieprijzen niet terug via de zogenoemde heffingskorting nu de rekeningen voor de mensen zo hoog worden? Hij zegt dat het kabinet in het kader van prinsjesdag naar de koopkracht kijkt en alles bij elkaar bekijkt. Ik neem ook aan dat hij dat doet. Wij hebben al een inkijkje gekregen in hoe dat uitpakt: de hoogste inkomens zullen er weer het meest van profiteren. Het gaat erom dat de minister zelf zondag al heeft aangegeven, dat hij er twijfels over heeft of de compensatie wel voldoende is als het om de energierekening gaat. Hij zei: ja, die rekening stijgt, maar wij kijken aan het eind van het jaar wel weer. Hoezo kijkt hij aan het eind van het jaar wel weer? Hij voelt zelf al aan dat de compensatie onvoldoende is, omdat de energierekening van mensen hoog is en blijft en misschien nog wel stijgt. Waarom dan wachten tot de mensen het water tot de lippen staat? Waarom sluis hij dan niet nu al een deel van het geld terug naar de burger?

Minister **Brinkhorst**: Het is een

herhaling van zetten. Mevrouw Kant stelt dezelfde vragen en ik geef dezelfde antwoorden. Op de totale koopkrachtsituatie komen wij terug bij de Miljoenennota op prinsjesdag. Voor het jaar 2005 zullen de koopkrachteffecten zijn gedekt in de rekeningen die worden opgemaakt en aan het eind van het jaar zullen wij het verder bekijken.

Mevrouw **Kant** (SP): Dat laatste verbaast mij, want aan het eind van het jaar ligt de energierekening al bij de mensen op de deurmat. Hoe gaat u het dan bekijken? Hoe houdt u het in de gaten? Bent u dan echt bereid om als het tegenzit en de rekening verder stijgt, mensen daarin tegemoet te komen?

Minister **Brinkhorst**: Mevrouw Kant persisteert bij haar vraag. Het antwoord is nogmaals: ja, wij gaan het bekijken. Het totale koopkrachteffect is aan de orde. De olieprijs is slechts een deel van het plaatje. De afgelopen jaren is er voor de beurs van de burger meer gebeurd door contractloonstijgingen dan door de oliesituatie. Juist om die reden is het van belang dat wij het totale koopkrachteffect bekijken. Daarover komen wij te spreken op prinsjesdag.

De heer **Crone** (PvdA): Voorzitter. Ik ben het met mevrouw Kant eens dat het nodig is dat er een kwartaalthermometer komt. Ik heb vorige week een vergelijkbaar voorstel gedaan. Het kabinet kijkt dan niet per 1 januari, maar per kwartaal hoe sterk de energieprijzen voor de burgers zijn gestegen en hoeveel extra in de schatkist is terechtgekomen, los van de FES-uitgaven. Dat geld geeft het dan geheel of gedeeltelijk terug aan de burgers. Ik houd de minister graag voor dat dit niet op 1 januari kan, omdat de gasprijzen per 1 januari worden verhoogd met de stijgingen van de olieprijs tot 1 november. De energiebedrijven lopen per halfjaar iets achter. Omdat die periode al bijna voorbij is, weten wij nu al dat de olieprijs op 1 november hoger zullen zijn dan volgens de ramingen van het Centraal Planbureau. De minister kan ons dus nu al toezeggen dat hij ons op 1 november een brief stuurt over de omvang van de extra stijging van de energieprijzen per 1 januari en de omvang van de extra aardgasbaten, zodat wij in het Belastingplan het geld aan de

Brinkhorst

burgers kunnen teruggeven. Als de minister nu zegt dat hij dat per 1 januari doet, vlucht hij voor zijn verantwoordelijkheid en laat hij het lopen. Zo kennen wij dit kabinet. Wij helpen de minister echter graag om samen per 1 november in het Belastingplan geld terug te geven aan de burger.

Minister Brinkhorst: U kunt veel van het kabinet zeggen, maar niet dat het vlucht voor de verantwoordelijkheid. En dat is deze minister, zeker als deel van het kabinet, ook niet van plan. Wat ik aan mevrouw Kant heb geantwoord, antwoord ik ook aan u. Het gaat natuurlijk voor een deel om de olieprijs, maar het gaat voor een deel ook om andere effecten. Uiteindelijk is het beleid van het kabinet gericht op het voeren van een koopkrachtbeleid. Daarop komt het terug op prinsjesdag. Daarop komt het ook terug voor het eind van het jaar, wanneer het CPB nadere analyses heeft gegeven van de ontwikkelingen. U kunt erop rekenen dat het kabinet alle aspecten zal meenemen, inclusief de prijzen van de olie.

De heer **Crone** (PvdA): Ik herhaal: waarom niet 1 november?

Minister Brinkhorst: Omdat ik niet precies weet wanneer het CPB met het beeld zal komen. Het zal in elk geval voor het eind van het jaar zijn.

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Er wordt nu wat formeel geredeneerd. U weet toch ook dat mensen met lage inkomens en lage middeninkomens volledig in de stress raken van de concrete berichten over de energieprijzen en over wat zij meer moeten gaan betalen? U verwijst naar de mededelingen over de koopkracht die volgende week komen. Kunnen deze mensen erop rekenen dat het kabinet hen niet letterlijk in de kou laat staan, maar dat het komt met maatregelen voor het herstel hiervan in de koopkracht van vooral mensen met lage inkomens en lage middeninkomens? Het gaat niet om kleine bedragen. U bent altijd zo'n man van helderheid, geeft u die dan vandaag ook! Dan weten de mensen waar zij op 1 oktober, 1 november of 1 januari aan toe zijn en wat uw inzet is als het gaat om het compenseren van de gestegen energielasten.

Minister Brinkhorst: Mevrouw Van Gent is een goede fractiegenote van mevrouw Kant. Ik wil haar dan ook geen ander antwoord geven.

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Voorzitter, ik ben...

De **voorzitter:** Mevrouw Van Gent is lid van de fractie van GroenLinks, mevrouw Kant van die van de SP. Ik zal het de minister makkelijk maken: beantwoordt u gewoon de vragen, dan komt u ook niet in dit soort problemen.

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Dit is nu linkse samenwerking!

Minister Brinkhorst: Laat ik de gemoederen bedaren: beide Kamerleden zijn mij even dierbaar. Dit kabinet laat niemand in de kou staan. De koopkracht wordt beïnvloed door een groot aantal factoren. De olieprijs is er daar ongetwijfeld een van. De overheid wordt niet rijker door een hogere olieprijs. De aardgasbaten stijgen weliswaar, maar daarnaast dalen de overheidsinkomsten door de lagere economische groei. Het CPB heeft dit regelmatig onderzocht, wat onder andere in de MEV naar voren komt. Er is alle gelegenheid om op dit onderwerp terug te komen bij de koopkrachtdiscussie rond prinsjesdag.

De **voorzitter:** Er zijn toch nog twee vragen. Allereerst geef ik het woord aan mevrouw Gerkens, ook – zeg ik tegen de minister – van de SP-fractie.

Mevrouw **Gerkens** (SP): De minister maakt steeds een knip tussen de koopkrachtmateregelen bij prinsjesdag en maatregelen die eventueel later in het jaar nog moeten worden genomen op basis van berekeningen van het CPB. Ik begrijp dat niet, omdat deze minister zijn vooruitziende blik altijd graag wil tonen. Hij zegt – dat ben ik met hem eens – zelf: de tijd van goedkope olie is voorbij. Nu valt al te voorzien dat de olieprijs hoog zullen blijven en dat dit de koopkracht van mensen aantast. De minister zegt dat hij daarmee bij prinsjesdag geen rekening wil houden. Hoe gaat hij dit later in het jaar compenseren als blijkt dat de koopkrachteffecten nog dramatischer uitpakken dan wij nu al denken? Waarom zorgt de regering er niet voor dat er meer speling zit in

de maatregelen bij prinsjesdag? Wie weet valt het dan volgend jaar iets gunstiger uit voor de mensen. Dat zou wel eens fijn zijn na al die jaren van beknibbelen.

Minister Brinkhorst: Ik ben het ermee eens dat de olieprijs omhoog en omlaag gaan. In de jaren tachtig leed het energiebeleid onder de lage olieprijs. Toen heb ik geen enkele consument horen zeggen: de prijzen zijn nu zo veel lager dan in de jaren zeventig, ik wil dat geld teruggeven. Kortom, regeren is vooruitzien. De komende periode zullen wij rekening moeten houden met structureel hogere olieprijs. Hoe lang dit zal duren, hangt af van diverse ontwikkelingen. Het alleen kijken naar de olieprijs om de koopkrachteffecten te bepalen is echter een partiële analyse. Dat is de kern van het antwoord op de vraag van mevrouw Gerkens, de vraag van mevrouw Van Gent en de vraag van mevrouw Kant.

Mevrouw **Noorman-den Uyl** (PvdA): De energiebedrijven weten per 1 november precies wat de prijs is voor het daaropvolgende jaar. Wat weerhoudt de minister en het kabinet ervan om de Kamer daarover op die datum te informeren? De minister zegt dat hij pas in december kan besluiten of verdere koopkracht-reparaties nodig zijn. Is er geld gereserveerd in de Miljoenennota dat kan worden gebruikt om de koopkracht op een fatsoenlijke manier te repareren? Tijdens de rit kunnen heel veel koopkrachtplaatjes worden gemaakt, maar uiteindelijk gaat het om wat de mensen in handen krijgen. Als de regering niet tijdig actie onderneemt, kunnen bepaalde instrumenten zoals het Belastingplan niet meer worden gebruikt voor koopkrachtreparatie. Welke andere instrumenten heeft de regering daarvoor tot haar beschikking, of is zij het eigenlijk niet van plan?

Minister Brinkhorst: Mevrouw Noorman geeft een variant van de vraagstelling van de geachte afgevaardigden die zonet aan het woord waren. Ik zal ook een variant van mijn antwoord geven. De regering heeft toegezegd de koopkrachtdimensie te bezien. De premier heeft in zijn persconferentie van afgelopen vrijdag gezegd dat het kabinet niet blind is voor de

Brinkhorst

koopkrachteffecten. Het gaat echter om een partieel element. Wij moeten geen beleid voeren waarbij de overheid individuele producten subsidieert of de prijzen daarvan corrigeert. Het gaat om algehele beeld. Het Centraal Planbureau is verreweg de beste instantie die ons dit kan voorrekenen. Met het aangeven van reserveringen zou ik vooruitlopen op de Miljoenennota. Het totaal aan reserveringen zult u bij de Miljoenennota aantreffen.

Mevrouw **Noorman-den Uyl** (PvdA): Bent u bereid om op 1 november 2005, als de energiebedrijven weten wat de tarieven zullen zijn, daarover de Kamer te informeren, en daaraan consequenties te verbinden?

Minister **Brinkhorst**: Wij zullen ons beleid niet laten bepalen door de energiebedrijven, maar door de berekeningen van het Centraal Planbureau.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Ik stel voor, op dinsdag 20 september 2005 om 15.00 uur de minister van Financiën in de gelegenheid te stellen om de begroting voor het jaar 2006 aan te bieden.

Voorts stel ik voor, de algemene politieke beschouwingen te houden op woensdag 21 september, te beginnen om 10.30 uur, en deze op donderdag 22 september, eveneens om 10.30 uur, voort te zetten, zo nodig tot na 23.00 uur. Daarbij stel ik de volgende procedure voor.

Woensdag 21 september begint de Kamer om 10.30 uur in de voor de algemene beschouwingen gebruikelijke sprekersvolgorde. Deze termijn zal naar verwachting vóór de avondpauze kunnen worden afgerond. Donderdag 22 september om 10.30 uur zal de minister-president antwoorden. Daarna is er de gebruikelijke tweede termijn.

Ik stel voor, de volgende spreektijden te hanteren – dit zijn dezelfde spreektijden als vorig jaar – voor de fracties van het CDA en de PvdA elk 35 minuten; voor de fractie van de VVD 30 minuten; voor de fracties van de SP, de LPF, GroenLinks en D66 elk 20 minuten; voor de fracties van de ChristenUnie en de SGP elk 15 minuten en voor de fracties van de

Groep Nawijn, de Groep Wilders en de Groep Lazrak elk 5 minuten.

Overeenkomstig de voorstellen van de voorzitter wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan mevrouw Kant.

Mevrouw **Kant** (SP): Voorzitter. Ik verzoek u, het verslag van het algemeen overleg over de ziekenhuiszorg, dat op 6 september 2005 werd gehouden, op de agenda van de plenaire vergadering te plaatsen.

De **voorzitter**: Ik stel voor, aan dit verzoek te voldoen en het VAO Ziekenhuiszorg toe te voegen aan de agenda van morgen, 14 september 2005.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan mevrouw Adelmund.

Mevrouw **Adelmund** (PvdA): Voorzitter. Ik verzoek u, de stemmingen over de aanpak van grootstedelijke problemen, oftewel de Rotterdamwet, uit te stellen, omdat ik behoefte heb aan heropening van de beraadslaging. Het kabinet heeft toegezegd te zullen ingaan op de juridische implicaties van de amendementen. Dat staat ook in het stenogram. Vandaag hebben wij een brief ontvangen, maar er wordt niet op die juridische implicaties ingegaan. Ook hebben wij een nota van wijziging ontvangen. Het lijkt mij daarom goed om de beraadslaging over het wetsvoorstel te heropenen alvorens over te gaan tot de stemmingen.

De heer **Bruls** (CDA): De CDA-fractie staat klaar om Rotterdam en de andere steden te bedienen. Wat ons betreft, kan er dus worden gestemd, maar ik wil graag meegaan in het verzoek van collega Adelmund. Er moet dan echter wel deze week nog worden gestemd, dus uiterlijk donderdag. Het wetsvoorstel moet ook nog naar de Eerste Kamer. Elke fractie, ook die van mevrouw Adelmund, heeft uitgesproken dat haast is geboden. Volgende week hebben wij andere zeer belangwekkende constitutionele bezigheden te verrichten. Als wij niet deze week stemmen, loopt de behandeling van

dit wetsvoorstel te veel vertraging op.

De **voorzitter**: Ik stel voor, te voldoen aan het verzoek om heropening van de beraadslaging over het wetsvoorstel Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek, en deze heropening morgen of overmorgen te doen plaatsvinden.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Dit betekent dat wij vandaag niet over het wetsvoorstel zullen stemmen. Ik aarzel echter of er donderdag moet worden gestemd. Wij hebben namelijk de regel afgesproken dat wij niet op donderdag stemmen. Wanneer wij die regel doorbreken, is het iedere week raak, om het populair te zeggen. Wel wil ik voorstellen, deze stemmingen bij uitzondering toe te voegen aan de stemmingen aan het einde van de algemene politieke beschouwingen. Dat wil zeggen dat wij donderdag over een week stemmen. Dat is bij uitzondering, want eigenlijk stemmen wij in die week alleen over zaken die met de algemene politieke beschouwingen te maken hebben. Kunt u daarmee akkoord gaan?

De heer **Bruls** (CDA): Het heeft niet mijn voorkeur, maar ik tel mijn zegeningen. Als er deze week donderdag nog een mogelijkheid is om te stemmen, heeft dat mijn voorkeur.

De **voorzitter**: Laten wij het zo afspreken: indien er aanstaande donderdag toch andere stemmingen zijn – ik voorzie dat niet – dan zullen deze daaraan toegevoegd worden. Anders vinden de stemmingen donderdag over een week plaats.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan mevrouw Gerkens.

Mevrouw **Gerkens** (SP): Voorzitter. Ik heb op 27 juli vragen gesteld aan de minister van Verkeer en Waterstaat over de Netverklaring 2006 van ProRail. Het is inmiddels al bijna half september en ik heb nog steeds geen antwoord ontvangen. Dat zou ik nu toch graag willen hebben.

De **voorzitter**: Ik stel voor, het